

kunde man nok faa det; men det vil jeg fralægge mig. Jeg har ikke med et Ord udtalt noget saadant, jeg har kun udtalt, at jeg fandt det rigtig, at Krigsministeriet viste Skytteforeningerne en mere villig Støtte, end man fik Indtryk af efter Beretningen. Jeg taler kun om, hvad jeg har læst i Beretningen; thi jeg har ikke noget personligt Kendskab til Sagen. Det ærede Medlem undrede sig stærkt over, at vi pludselig vare blevne saa strænge overfor Skytteforeningerne, og at vi ikke mere viste dem den kraftige Velvilje som i Begyndelsen, og han vilde næsten give det Udseende af, at der fra Tinget her uafbrudt er blevet forlangt Forøgelse paa Forøgelse. Det kan være ganske sandt for en Del Aars Vedkommende, men jeg er ganske sikker paa, at der i de senere Aar ikke er forlangt af Folketinget nogen Forøgelse af det nuværende Statsbidrag af 34,000 Kr. tilnærmelsesvis i et Forhold, som det her er forlangt. Det er muligt, at der fra enkelte ærede Medlemmers Side lejlighedsvis er fremkommet Udtalelser om, at Skytteforeningerne kunde trænge til større Tilskud; men Folketinget, som saadant har ikke forlangt det. Desuden er det aldeles naturligt — og det er noget, som man ved fra mange andre Virksomheder — at naar man vil give en saadan Virksomhed en kraftig Gænge, bevilger man i den første Tid, Institutionen bestaar, Midler i større Omfang, end man gør senere hen, naar det viser sig, at den paagældende Forening bedre kan leve sit eget Liv og mere er i Stand til at kunne subsistere ved egne Midler, hvad det ærede Medlem ogsaa antager, at Skytteforeningerne kunne, naturligvis med det Tilskud, de allerede nu i Øjeblikket have.

Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) talte om, at vi ikke skulde straffe Skytteforeningerne — jeg kan ikke huske Sammenhængen, hvori det kom — fordi der et enkelt Sted kunde være fremkommet Ting, som man ikke kunde stille sig venlig til; derfor skulde man ikke straffe en hel Forening. Det forekommer mig, at være en underlig Maade at straffe en Forening paa, at man forøger dens Tilskud med 6,000 Kr., og jeg tror, at der er mange Foreninger, som vilde være glade ved at blive straffede paa den Maade. Her er jo ikke Tale om at tage noget fra Skytteforeningerne. Det maa endelig ikke glemmes, at det, der her er Tale om, er at give dem et ret betydeligt Tilskud til det, de nu have, og det synes jeg, man ofte har været noget tilbøjelig til at overse. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var galt,

at ville foreskrive Skytteforeningerne, hvorledes de skulle drive deres Virksomhed; men denne Bemærkning vilde kun være paa sin Plads, hvis vi vilde give dem mere til Gynnaastikken, end de have ønsket, det er imidlertid ikke Tilfældet, de faa kun, hvad de have ønsket paa dette Omraade, de faa det ikke paa andre Omraader, og det kan dog ikke kaldes at ville foreskrive Skytteforeningerne, hvorledes de skulle virke. Ligeledes mente det ærede Medlem, at denne Strid mellem Flertallet og Mindretallet ikke havde noget at betyde; de 4,000 Kr. mere eller mindre var ikke noget at gøre Væsen af. Ja, det er dette Bagateløynspunkt, det er Dyrgebevist, anvendt paa parlamentariske Forhold, men jeg protesterer overalt, og ogsaa her, mod denne Betragtnings Anvendelse. De 4,000 Kr. kunne lyde som en ringe Sum, det vil jeg indrømme; men det, som der her er Tale om, er, hvorvidt et Statstilskud af 40,000 Kr. ikke maa siges at være et ret betydeligt finansielt Offer til det Formaal, Skytteforeningerne repræsenterer. Man kan sige: Lad os lægge 4,000 Kr. paa det ene Aar, og 4,000 Kr. det andet, thi hvad siger 4,000 Kr. i Forhold til det Formaal, Skytteforeningerne repræsenterer; men saaledes maa man ikke ræsonnere. Nej, man maa spørge om: Hvad betyder 40,000 Kr. i Forhold til dette Formaal? Det betyder ikke saa ganske lidt. Det er en anstændig Støtte, som vi kunne være bekendt.

Det næste Spørgsmaal om Fjerkræablerforeningen er blevet drøftet saa udførligt, og jeg fik der en saa god Bistand af det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) for et Øjeblik siden, at jeg kun skal ofre saa Ord paa denne Sag. Der er kun en Bemærkning fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. E. Christensen), som jeg ikke fik Lejlighed til at imødegaa, da jeg nylig havde Ordet. Det var denne effektfulde Sammenstilling af de 300 Kr. til Smaaafolk og 2,000 Kr. til Bestyrelsen. Det lyder jo nok ganske forstrækeligt, men jeg kan berolige det ærede Medlem med, at det er ikke saa slemt, som det lyder. For det første vil jeg bemærke, at det er urigtigt, naar han siger, at de Penge, som ere anvendte til Præmiering af hele Hønsehøld og til Uddeling af Æg og Kyllingestammer, ere de eneste, der ere anvendte til Smaaafolk, thi det er ganske urigtigt. Naar en Forening med kun 2 Kroners Kontingent om Aaret hver 14de Dag udsender et saa fyldigt Medlemsblad som Fjerkræavlstidenden, er det ogsaa noget, som væsentlig sker af Henhyn til Smaaafolk, for at de for en billig Penge kunne faa en ud-